Kraków, dnia 1 września 1930 roku.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 19.

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

189.

Rozporządzenie Wojewody Krakowskiego

z dnia 20 sierpnia 1930 r.

w sprawie przywrócenia ustawowego czasu polowania na kuropatwy w powiatach dąbrowskim i krakowskim.

W uwzględnieniu prośby Oddziału Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego w Krakowie wprowadzam na obszarze powiatów dąbrowskiego i krakowskiego, w miejsce rozszerzonego rozporządzeniem z dnia 11 grudnia 1929 r. L. AD. 2442/29 (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 28 z 15 grudnia 1929) na rok 1930 czasu ochronnego dla kuropatw, normalny ustawowy czas ochronny od 1 grudnia do 31 sierpnia.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

190.

Rozporządzenie Wojewody Krakowskiego

z dnia 21 sierpnia 1930 r.

w sprawie zwalczania pryszczycy i zapobiegania zawlekaniu tej zarazy.

Uwzględniając obecny stan pryszczycy w Województwie Krakowskiem uchylam moje rozporządzenie z dnia 12 czerwca 1930 r. L. Wet. XXII. 29/1/30 i z 26 lipca 1930 r. L. Wet. XXII. 29/32/930 i zarządzam na podstawie art. 2, 16, 41 i 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), §§ 153 do 169 włącznie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) i § 9 rozporządzenia tegoż Ministra z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408), w sprawie tępienia i zapobiegania zawlekaniu tej zarazy co następuje:

I. Zwalczanie pryszczycy na obszarze Województwa Krakowskiego.

Celem rychłego stłumienia pryszczycy na obszarze Województwa Krakowskiego **ustanawiam okręg zapowietrzony i zagrożony tą zarazą.**

Za okręg zapowietrzony pryszczycą uznaję:

1) w powiecie politycznym Krakowskim gminy: Bronowice Małe, Cholerzyn, Kryspinów, Liszki i Rząska.

Wyprowadzanie (wywożenie, wynoszenie), wprowadzanie (wwożenie, wnoszenie) i przeprowadzanie (przewożenie, przenoszenie) zwierząt racicowych t. j. bydła rogatego, owiec, kóz i świń z okręgu względnie do i przez okręg zapowietrzony pryszczycą jest wzbronione.

Mleko wolno wywozić (wynosić) z okręgu zapowietrzonego pryszczycą dopiero po ostatecznem wyjałowieniu.

Na granicy okręgu zapowietrzonego, przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach należy umieścić w miejscach widocznych tablice ostrzegawcze z wyraźnym i trwałym napisem: „Pryszczyca, okręg zapowietrzony, wyprowadzanie (wywożenie, wynoszenie), wprowadzanie (wwożenie, wnoszenie) i przeprowadzanie (przewożenie, przenoszenie) zwierząt racicowych zakazane".

Drogi prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego, winny być zamknięte dla przeprowadzenia zwierząt racicowych.

Okręg zagrożony pryszczycą obejmuje:

1) w powiecie Krakowskim gminy: Balice, Bielany, Budzyń, Chełm, Kaszów, Mników, Morawica, Mydlniki, Olszanica, Piekary, Rączna, Szczyglice, Wola Justowska, Zabierzów.

Z okręgu zagrożonego pryszczycą nie wolno wyprowadzać (wywozić, wynosić) żadnych zwierząt racicowych.

W obrębie okręgu zapowietrzonego i zagrożonego pryszczycą zakazane jest:

a) odbywanie przetargów na zwierzęta racicowe oraz spędów i pokazów tych zwierząt,

b) oddawanie mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarni, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw, do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, tudzież oddawanie z mleczarń naczyń nieoczyszczonych i nieodkażonych,

c) używanie zwierząt racicowych do robót polnych i wypuszczanie ich na pastwisko bez poprzedniego zezwolenia Starosty.

II. Środki ochronne przeciw zagrażającemu zawleczeniu i rozwleczeniu pryszczycy.

Wobec zagrażającego niebezpieczeństwa pryszczycy zarządzam aż do odwołania dla całego obszaru Województwa Krakowskiego następujące środki ochronne:

1) wszystkie targi zwierzęce nadzorowane być mają w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 597) wyłącznie przez powiatowych lub innych upoważnionych do tego lekarzy weterynaryjnych;

2) osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt lub surowcami zwierzęcymi (handlarze zwierząt, rzeźnicy, masarze, garbarze, oprawcy, zbieracze odpadków zwierzęcych i t. p.) zabraniam wstępu do cudzych stajen, obór, chlewów, zagród i na cudze pastwiska, a tem samem także kupowania i sprzedaży na cudzych obejściach gospodarskich i pastwiskach przeżuwaczy zwierząt jednokopytowych, zwłok tych zwierząt i surowców zwierzęcych.

Oprawców wolno wpuszczać do obcych stajen jedynie wówczas, jeżeli wykonanie ich obowiązkowego zajęcia tego wymaga.

Miśkarze mogą wykonywać swoje zatrudnienie jedynie za uprzedniem zgłoszeniem się u naczelnika gminy i tylko w gminach wolnych od chorób zaraźliwych zwierzęcych, przenoszących się na odnośny rodzaj zwierząt.

3) Zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) ładowane i wyładowywane w stacjach kolejowych położonych na obszarze Województwa Krakowskiego podlegają tak przy załadowaniu jak i przy wyładowaniu oględzinom powiatowego względnie upoważnionego przez właściwą władzę lekarza weterynaryjnego. W sprawie przeprowadzenia tych oględzin i należytości za ich wykonanie miarodajne są przepisy rozporządzeń Ministerstwa Rolnictwa z dnia 22 i 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408 i 409).

III. Postanowienia karne:

Przekroczenia tego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim, karane będą według przepisów

rozdziału VII. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

191.

Zarządzenie Wojewody Krakowskiego
z dnia 29 sierpnia 1930 r.
w sprawie statystyki pożarów na terenie Województwa Krakowskiego.

W myśl dotychczas obowiązujących rozporządzeń b. Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie ciąży na Zarządach Gminnych obowiązek donoszenia właściwemu Wydziałowi Powiatowemu o każdym wypadku pożaru na ich terenie.

Sprawozdania te do chwili wydania przez Tymcz. Wydział Samorządowy w likwidacji okólnika z dnia 6 czerwca 1930 r. L. W. A. 7923/30 r. powiatowe związki komunalne przedkładały temuż Wydziałowi dla celów statystycznych, a w myśl tego okólnika mają one przesyłać te sprawozdania właściwym urzędom wojewódzkim.

Ponieważ statystykę pożarów na terenie tut. Województwa prowadzi Wojewódzki Inspektorat Pożarnictwa, przeto na podstawie sprawowanego na zasadzie art. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 40) nadzoru nad gminami zarządzam, aby gminy sprawozdania o pożarze przedkładały bezpośrednio właściwym Naczelnictwom Okręgów Straży Pożarnej według wzoru ustalonego przez Wojewódzki Inspektorat Pożarnictwa.

Zarazem przypominam, że Wydziały Powiatowe jako władze nadzorujące gminy w przedmiocie wykonywania przez nie policji ogniowej obowiązane są czuwać nad należytem wykonywaniem przez Zarządy gminne niniejszego zarządzenia i stosować rygory dyscyplinarne w razie zaniedbań.

Wojewoda: w. z. **Mikosz.**

192.

Obwieszczenie Wojewody Krakowskiego
z dnia 26 sierpnia 1930 r.
w sprawie szkolenia oglądaczy mięsa.

Następny XII-ty z rzędu sześciotygodniowy kurs szkolenia oglądaczy mięsa rozpocznie się w krakowskiej rzeźni miejskiej dnia 20 października 1930 r.

Kandydaci zamierzający wziąć udział w tym kursie winni do końca września b. r. wnieść podanie do Wydziału weterynaryjnego tutejszego Urzędu Wojewódzkiego i do podania dołączyć świadectwo urodzenia, świadectwo moralności, świadectwo zdrowia, własnoręcznie napisany życiorys, a ponadto zaświadczenie dotyczącej władzy samorządowej, że kandydat po ukończeniu kursu i złożeniu przepisanego egzaminu ma zapewnioną posadę oglądacza zwierząt rzeźnych i mięsa względnie posadę oglądacza mięsa co do włośni.

Tak podanie jak i załączniki mają być zaopatrzone w odpowiednie znaczki stemplowe.

Koszta szkolenia wraz z taksą egzaminacyjną wynoszą 80 zł., które interesowany złożyć ma do rąk Dyrektora wspomnianej rzeźni w dniu zgłoszenia się na kurs.

Ze względu na ograniczoną ilość kandydatów pierwszeństwo będą mieli ci, którzy przy równych kwalifikacjach wcześniej wniosą podania.

Powyższe podaje się do wiadomości interesowanych.

Wojewoda: w z.: **Mikosz.**

193.

Orzeczenie Wojewody Krakowskiego
z dnia 23 czerwca 1930 r.
o uznaniu części lasów Sołtysów Miętusów za ochronne.

Na podstawie art. 19 pkt. a) i 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) las Sołtysów Miętusów położony w gminie kat. Kościelisko na plk. 2211/1 o powierzchni 14.491 ha, oraz na plk. 2211/2 o powierzchni 8.23 ha o łącznej powierzchni 22.72 ha, uznaję za ochronny.

Zabraniam przeto w rzeczonym lesie wyrębu zrębami czystemi, karczowania pni i korzeni, zbierania ściółki i pasania inwentarza, oraz skracam termin sztucznych zalesień i uzupełnień, przewidziany w art. 6. powołanego rozporządzenia, do jednego roku.

Orzeczenie niniejsze urosło w moc prawną z dniem 18 lipca 1930 r.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

194.

Okólnik Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego
z dnia 23 sierpnia 1930 r.
zawierający wykaz włóczęgów i wyłudzających wsparcia.

Według doniesień interesowanych urzędów włóczą się po kraju i wyłudzają pod rozmaitemi pozo-

rami wsparcia na rachunek gmin swego zamieszkania, względnie gmin zobowiązanych rzekomo do trwałej nad niemi opieki, następujące osoby:

1) Mikołaj Zoszczak, syn Jana i Jewdochy ze Stańkówiec, pow. Dolina, lat 26.

2) Izrael Bartfeld, ur. w Kołomyji w roku 1900, żonaty (żonę porzucił), szewc, syn zmarłych Liebera Natana i Friedy Bartfeldów.

3) Zygmunt Edward 2-im. Markowski, ur. w Kołomyji w r. 1904, syn zmarłych Kornela i Elżbiety, rel. rzym.-kat. żonaty.

4) Bohdan Budzynowski (Budzyński), ur. 20 maja 1907 r. w Stanisławowie, syn Henryka i Kamili, ogrodnik.

5) Aniela Szczepaniak, lat 27, córka Juljana i Zofji z Rozdołu, pow. Żydaczów.

6) Fedków Ewa, córka Piotra i Ewy, lat 23 z Makuniowa pow. Mościska.

7) Bundzyła Jan, syn Grzegorza i Marji, ur. w r. 1881, z Wołczyszczowic, pow. Mościska.

8) Marecki Franciszek, syn Andrzeja i Karoliny, ur. 1878 r. z Wrocancek, pow. Krosno.

9) Lisowicz Janina, córka Jana i Katarzyny, ur. 27 października 1903 r. w Matysówce, pow. Rzeszów.

10) Kahaniak Paranka, córka Teodora i Katarzyny, żona Ołeksy, lat 40, z Wołowego, pow. Bóbrka.

11) Dubis Adam, syn Andrzeja i Doroty, ur. w r. 1893 we Faliszówce, pow. Krosno.

12) Fundakowski Czesław, syn Alojzego i Anny, ur. w 1900 r. w Świerzawie, pow. Krosno.

13) Jan Kostrzewski, syn zmarłych Ignacego i Agnieszki, lat 56, stolarz, głuchoniemy, przynależny rzekomo do gminy Stęszew, pow. Poznań.

14) Piwowar Józef, ur. 1917 r. w Tarnowie, nieślubny syn Anieli.

15) Marjan Skrabacz, ur. 1911 r. w Tarnowie, nieślubny syn Bronisławy.

16) Józef Niepsuj (wraz z żoną), ur. w r. 1864, przynależny do Gródka, pow. Grybów.

17) Kubicz Józef, ur. w r. 1897, przynależny do gminy Żarki, pow. Chrzanów, syn Grzegorza i Katarzyny, rel. rzym.-kat.

O powyższem zawiadamiam z prośbą o wydanie stosownych zarządzeń z uwagą, że udzielone ewentualnie wymienionym osobom wsparcia nie będą zwracane przez interesowane gminy.

Za Wojewodę: **Dr. Macko.**

195.

Obwieszczenie Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego

z dnia 18 sierpnia 1930 r.

w sprawie podania mag. farm. Wihnanka Marjana o udzielenie koncesji na nową aptekę publiczną w Dąbrowie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. u. p. a. Nr. 5 z roku 1907 podaję do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Wihnanek Marjan, em. pułkownik aptekarz, zam. czasowo w Zakopanem w „Orawiance" wniósł dnia 16 sierpnia 1930 r. do Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Dąbrowie w Rynku Nr. 55—58, lub przy ul. Grunwaldzkiej Nr. 12.

Wzywam zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by wciągu czterech tygodni licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: **Muthsam,** insp. farm.

196.

Ogłoszenie Tymczasowego Zarządu powiatowego w Myślenicach

z dnia 8 lipca 1930 r.

podające do publicznej wiadomości statut o opłatach za nadmierne zużycie dróg powiatowych.

STATUT

Tymczasowego Zarządu Powiatowego Autonomicznego w Myślenicach, dotyczący opłat za nadmierne zużycie dróg powiatowych.

Postanowienia ogólne.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 32 z 1921 r.) Tymczasowy Zarząd Powiatu Autonomicznego w Myślenicach na posiedzeniu Rady powiatowej dnia 15 maja 1930 r. uchwalił następujący statut w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zużycie dróg utrzymywanych przez powiat, o ile nie nastąpi dobrowolna ugoda między Wydziałem powiatowym a interesowanymi i w niniejszym statucie wyszczególnionymi osobami względnie przedsiębiorstwami nadmiernie zużywającymi drogi.

§ 1.

Nadmierne zużycie dróg powiatowych przez przedsiębiorstwa przemysłowe, właścicieli samochodów ciężarowych i osobowych oraz właścicieli i przedsiębiorstwa prowadzące budowy z wyjątkiem prowadzonych we własnym zarządzie właściciela budowy zwykłych domów parterowych przeznaczonych na własny użytek podlegają osobnej opłacie.

Do świadczeń tych obowiązane są zarówno osoby fizyczne jak i osoby prawne.

I. Opłaty od przewozu drzewa i materjałów budowlanych.

§ 2.

Opłata wynosi:

1) za jeden metr sześcienny drzewa użytkowego nietartego przeznaczonego na wywóz poza granicę Państwa 5 groszy za 1 klm. przebytej drogi;

2) za każdy 1 m^3 drzewa użytkowego przeznaczonego do przetarcia w tartakach krajowych 3 gr. za 1 klm. przebytej drogi;

3) za każdy 1 m^3 drzewa tartego 5 gr. za 1 klm. przebytej drogi;

4) za każdy 1 m^3 drzewa opałowego 2 gr. za 1 klm. przebytej drogi;

5) za każdą tonnę (1000 kg.) materjałów budowlanych jak cegła, cement, wapno, piasek, drzewo, żelazo itp. po 5 gr. za 1 klm. przebytej drogi.

Każdy rozpoczęty kilometr przebytej drogi liczy się za cały.

§ 3.

Do płacenia opłat w § 2 wyszczególnionych obowiązane są osoby i firmy przewożące drzewo użytkowe i tarte oraz opałowe — tudzież materjały budowlane bez względu na to, czy drzewo lub materjały nabyły w wykonaniu swego interesu handlowego lub przedsiębiorstwa przemysłowego, czy też przewożą przedmioty własnej produkcji lub na własny użytek, o ile wedle postanowień tego statutu nie jest przewidziane zwolnienie od opłat.

§ 4.

Sprzedający ewent. kupujący drzewo użytkowe tarte i opałowe tudzież materjały budowlane — obowiązani są donieść Wydziałowi powiatowemu natychmiast po dokonanej sprzedaży względnie kupna:

a) ilość sprzedanego względnie kupionego drzewa względnie materjałów budowlanych;

b) dokładny adres kupującego względnie dokładny adres własny.

c) drogi, któremi drzewo ma być przewożone.

§ 5.

Przy rozpoczęciu zwózki lub materjałów budowlanych należy przedłożyć Zarządowi Drogowemu pokwitowanie Powiatowej Kasy Komunalnej z zapłacenia opłaty.

§ 6.

Firmy i osoby, które nie uiściły opłaty wyznaczonej w § 2 przed rozpoczęciem zwózki mogą być pociągnięte do opłat w podwójnej wysokości.

§ 7.

Od opłacania opłat w § 2 wyszczególnionych zwolnione są osoby kupujące drzewo użytkowe lub materjały budowlane na budowę i remont własnych domów mieszkalnych dla osobistego użytku swego, tudzież budynków gospodarczych oraz osoby kupujące drzewo opałowe do użytku własnego.

II. Opłaty od pojazdów mechanicznych.

§ 8.

Opłatę tę pobiera się również za zużycie dróg przez linję autobusową, a mianowicie za każdy bież. klm. przebytej drogi 1 grosz od 1 miejsca w każdym kursującym na drodze powiatowej autobusie.

§ 9.

Opłata od samochodów ciężarowych używanych do przewożenia wszelkiego rodzaju produktów drogami powiatowemi wynosi za każdy klm. przebytej drogi 5 groszy od każdej tonny nośności wozu.

§ 10.

Przedsiębiorstwa autobusowe oraz właściciele autobusów, samochodów ciężarowych winni zgłosić z początkiem każdego półrocza podlegające opłacie środki przewozowe ewentualnie w razie ich uruchomienia w trakcie półrocza natychmiast po uruchomieniu.

Rozpoczęte półrocze liczy się jako całe.

III. Wymiar i pobór i przepisy porządkowe.

§ 11.

Wymiar opłaty za nadmierne zużycie dróg uskutecznia Wydział powiatowy przy analogicznem zastosowaniu przepisów art. 44 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 747) dotyczących uzyskania podstaw wymiaru.

Wymiar opłat od pojazdów mechanicznych kursujących przez terytorjum kilku związków komunalnych uskuteczni Wydział powiatowy po porozumieniu się z Zarządami tych związków.

§ 12.

Kto w zamiarze uchylenia się od obowiązków płacenia świadczenia składa wobec Wydziału powiatowego nieprawdziwe lub niezupełne zeznanie albo w tym samym zamiarze odmawia odpowiedzi na określone pytanie, podlega karze pieniężnej do wysokości 10-krotnej sumy opłaty utraconej lub na utratę narażonej. Kara nie zwalnia płatnika od obowiązku uiszczenia opłaty, współwinny podlega karze na równi ze sprawcą.

§ 13.

O wysokości opłaty zostaje zawiadomiony każdy płatnik wezwaniem płatniczem.

§ 14.

Opłata winna być wpłacona do Powiatowej Kasy Komunalnej lub Kasy wymienionej w wykazie płat-

niczym w ciągu dni 14-tu licząc od dnia następnego po doręczeniu tego nakazu.

§ 15.

Nieuiszczona opłata we właściwym terminie ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych odsetek (kar) za zwłokę w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) i rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 16.

Odwołania w sprawie wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 Nr. 36, poz. 341 Dz. U. R. P.

§ 17.

Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej w wysokości 100 zł. o ile nie zachodzą przestępstwa karalne według innych przepisów.

§ 18.

Wydział Powiatowy uprawniony jest do wydania przepisów wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 19.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i opublikowaniu w obrębie powiatu za pośrednictwem Zwierzchności oraz po ogłoszeniu w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Statut powyższy zatwierdzony reskryptem Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 28 czerwca 1930 r. L. Sam. IX. 135/30 podaję do publicznej wiadomości.

Przewodniczący Tymczasowego Wydziału Powiatowego: Starosta: **Hanik.**

197.

Ogłoszenie Tymczasowego Wydziału Powiatowego w Pilźnie

z dnia 16 sierpnia 1930 r.

podające do wiadomości statut Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu pilzneńskiego.

STATUT
KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI POWIATU PILZNEŃSKIEGO W PILŹNIE.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu pilzneńskiego w Pilźnie zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Pilźnie przez powiatowy Związek komunalny w Pilźnie.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej obejmuje obszar powiatu pilzneńskiego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu pilzneńskiego w Pilźnie posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych Komunalnym Kasom Oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o Komunalnych Kasach Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu pilzneńskiego w Pilźnie jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie, oraz uprzystępnić ludności tani kredyt.

§ 4

Związek Komunalny powiatu pilzneńskiego, jako związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich solidarną odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie sumę 5.000 (pięć tysięcy) złotych na kapitał zakładowy tytułem dotacji bezzwrotnej, oraz 1.000 zł. na koszta organizacji i uruchomienia Kasy.

§ 5.

Organami Kasy są:

1. Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy.

2. Zarząd Kasy (Dyrekcja) jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnym, składającym się z siedmiu (7) członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat sześć (6) stanowiący organ związku poręczającego.

Wszyscy członkowie Rady Kasy muszą być wybrani z grona organu stanowiącego związku poręczającego. Co trzy lata (3) początkowo przez losowanie a następnie w koleji starszeństwa wyboru ustępuje po 1-szem 3 leciu 4-ch, po 2-giem 3 leciu 3-ch, po 3-ciem 3 leciu 4-ch, po 4-tem 3 leciu 3-ch itd. człon-

ków a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania.

Z pośród nowych członków wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego wybiera Rada Kasy zwyczajną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę. Przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego, lub zastępca tego przewodniczącego, o ile oni są równocześnie członkami organu stanowiącego tegoż związku, może być wybrany na przewodniczącego Rady Kasy.

Ustępujący członkowie Rady Kasy mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego powoduje równocześnie utratę mandatów u wszystkich członków Rady, oraz sprowadza konieczność wyboru nowych członków w miejsce ustępujących.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy (Dyrekcję) stanowi:

Kolegjum złożone z trzech członków, z tych dwóch wybieranych przez Radę Kasy większością głosów na lat trzy (3) przy zastosowaniu postanowień § 12. statutu, przyczem głosowanie następuje na każdego członka osobno. Trzecim członkiem Zarządu (Dyrekcji) jest zasadniczo płatny i mianowany przez Radę Kasy stały fachowy dyrektor. Przewodniczącego Zarządu Kasy wybiera Rada Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

Wmiejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiedzialną osobę na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża swą wolę w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj, oraz czynności Zarządu Kasy,

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy,

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy, oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego,

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów, oraz obejmowanie zarządów fundacyj,

e) odstąpienie od sporów prawnych, tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy,

f) postanawianie o wnioskach jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic, jak również organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy, oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów),

h) ustalanie preliminarzy Kasy, oraz pozwalanie na wydatki nieprzewidziane,

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych, tudzież bilansów Kasy, oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego),

j) postanowienie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy,

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek,

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże, oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy, jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad,

ł) ustanowienie regulaminów wewnętrznych, oraz instrukcji dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klientelę Kasy do sposobu załatwiania spraw,

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy, oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania, tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy, oraz wspomnianego rodzaju dokumentów,

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy,

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Kasy, oraz ewentualne przyznanie remuneracji dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponad obowiązkowe,

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże,

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych, tudzież wybór i określenie ich kompetencji,

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy,

t) wystąpienie do organu stanowiącego związek poręczający z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy,

u) ustalanie projektów zmian statutowych,

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak cztery razy do roku.

Rada Kasy musi być ponadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej czterech (4) członków Rady Kasy z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno najmniej na osiem (8) dni przed terminem posiedzenia za pomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenia Rady, oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił trzy (3) kolejne, lub sześć (6) choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianymi w § 8, ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach, oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, otrzymują jednak zwrot kosztów podróży i djety za obecność na posiedzeniach według norm ustalonych uchwałą organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał, oraz do dokonywania wyborów jeżeli na posiedzeniu jest obecna więcej niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości, lub zaciągnięcia pożyczki;

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic, jak również o organizowaniu zakładów zastawniczych (lombardów);

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk;

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy;

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy, oraz przyznawanie remuneracji członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy;

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy;

g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy;

h) uchwalania projektu zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę większością 2/3 obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych co najmniej trzy czwarte (3/4) członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwołanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilośćc członków Rady, naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecnych więcej niż połowa statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada.

W razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los wyciągnięty przez Przewodniczącego. Głosowanie jest jawne. Na żądanie jednej trzeciej (1/3) obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne, lub tajne. Przy wyborach, oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę

Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień, względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grona komisje.

Na posiedzeniach tych komisji przewodniczy przewodniczący Rady lub jego zastępca.

W wypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokółu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty, oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół, oraz dwóch (2) członków Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Rady według zasad statutu niniejszego i przepisów ustalonych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy, oraz nadzór nad administracją jej osobistych urządzeń, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy, oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniężny i prowadzenie wszystkich operacji Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy i innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klienteli Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 statutu niniejszego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje naczelnik Zarządu Kasy, względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich funkcjonarjuszów Kasy.

Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni siedmiu (7) prawo sprzeciwu co do uchwał Zarządu Kasy i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń z obowiązkiem zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do Rady Kasy.

Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni siedmiu wnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego upoważnionego do tego przez Radę członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic

i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy, oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis Naczelnika Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośrednim zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik (funkcjonarjusz) Kasy z tytułem kierownika biur, względnie Dyrektora Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy powierzonego mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli. Przepis ustępu pierwszego § 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z trzech (3) członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego. W skład Komisji rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady, ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy: natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów, lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród, lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem doradczym jako jej asesorzy, bądź też z głosem stanowczym, jako jej członkowie.

Członkowie Komisji rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11-go odpowiednio obowiązują również członków Komisji rewizyjnej.

Przewodniczącego Komisji rewizyjnej wybierają członkowie tej Komisji z pośród swego grona.

Uchwały Komisji rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność co najmniej dwie trzecie (2/3) pełnej liczby członków Komisji rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokołowane. Protokół podpisuje przewodniczący i co najmniej jeden z członków Komisji rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji rewizyjnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10—11—14, ust. 1, 2, 4, i 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania i działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy, a nadto sprawdzenie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał. Tok i sposób dokonywania rewizji określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewane rewizje Kasy, oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisków i dowodów, oraz zwiedzać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja rewizyjna sprawozdania organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając równocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy, oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów), jakoteż w lokalu urzędowym jej związku poręczającego.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze należące do majątku Kasy, lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest zobowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy, mogą być też przeznaczone na fundusz

zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy itp.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych wypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46, punktach 1—4, oraz statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacji, jakoteż na własne cele inwestycyjne uprawniona jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne:

Budowa własnego gmachu.

Fundusz powyższy może być tworzony dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego).

Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższego funduszu.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzona ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych, oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem, oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do dwóch (2) miesięcy licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego, celem powzięcia do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należy wątpliwe należności zapisywać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków, oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego, oraz podane do wiadomości publicznej w sposób, przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechować księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z pięciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków, względnie roku zamknięcia rachunków, oraz od daty ostatniego wpisu uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacji, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem, ani operacji Kasy, ani też żadnych tranzakcji ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela, lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nie tylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty (2) dwóch złotych.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9, ust. 2, p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązaną przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy chodzi o wystawienie książeczki w obcej walucie,

b) gdy zgłoszone przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie,

c) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego,

d) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy,

e) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyższej najniższej kwoty wkładów, oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem łącznie dają kwotę przewidzianą powyżej najniższego wkładu. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki oszczędnościowej zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego, dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19, ust. 3-ci statutu niniejszego).

Z braku odmiennego zastrzeżenia każda suma, wypłacona na książeczkę jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis, lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis rachmistrza.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy, lub osoby uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności nastąpić może za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych w tym względzie warunków, lub o ile strata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawione na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków itp. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Ka-

sie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty, oraz adresu wkładcy, względnie osoby, na której ręce wypłata ma nastąpić i za wyraźnem wskazaniem w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona, lub też czy ma zostać do rozporządzenia wkładcy zatrzymana. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na zlecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zostrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa uprawniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłaceniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności wynikającej z książeczki oszczędnościowej uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa o tem musi zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą, a określone są w sposób wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jako i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżenia. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie, lub cofnięciu należy uwidoczniać nie tylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżeń należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą, a innemi komunalnemi kasami oszczędnościowemi i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś wypłaty zażąda, wypłaca się corocznie z upływem roku (co pół roku według połowy ustalonej stopy z upływem półrocza, co kwartał według 1/4 ustalonej stopy z upływem kwartału).

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następnego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty. Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu, lub też od zgłoszonych zastrzeżeń, albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premij lub rozlosowania nagród, pewnych kategorji książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów, jakoteż warunki ewentualnych premij i rozlosowania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych Kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339), wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20, ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułu na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy; duplikat książeczki

może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie, lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może posiadacz zgłosić pisemnie, lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy, lub jej oddziale, względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu, oraz wypłata wkładów, lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki oszczędnościowej a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która uprawniona jest do rozporządzania wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych w Kasie wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów, następuje z upływem lat trzydzieści od dnia dokonania ostatniego wkładu, lub ostatniej wpłaty, względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej. Bieg trzydziestoletniego przedawnienia w tych przypadkach, gdy chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą, względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym z góry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętego powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć (6) miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

W ciągu powyższego okresu, osoby uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności, względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej, lub też przez zawiadomienie pisemne. Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących warunkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu, lub wezwaniu,

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równozanczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne Kasy.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje Banków Państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych Towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych instytucji kredytowych, tudzież banków gwarantowanych przez Związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucji kredytowych;

2 udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1) najwyżej do wysokości 3/4 ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej, oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3) udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem, oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości obciążonej pożyczką, przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4) nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5) udzielać na cele budowlane w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U.

R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich, oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7) udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8) dyskontować weksle zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9) dyskontować nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne Kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie Komunalne Kasy Oszczędności i wszystkie gminne Kasy pożyczkowo-oszczędnościowe,

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe, wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu,

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie, lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim,

b) w asygnatach Banku Gospodarstwa Krajowego,

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i Komunalnych Kasach Oszczędności;

11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem;

12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go, § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych 3/4 części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej Polskiej, poręczonych przez Związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych 2/3 części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia. Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej. Uiszczanie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązaną jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych, lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 zł. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości, względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach.

W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu, lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe stanowiące lokatę funduszu zasobowego pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek, czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez pozwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to zezwolenia władzy nadzorczej:

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10% nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacji związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki,

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych, lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12 paragrafu 46 niniejszego statutu, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

§ 52.

Na zasadzie udzielonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1930 r. N. SG. 767/2 w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zezwolenia — Kasa ma prawo zaciągać pożyczki na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego.

Nadto Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim, oraz w instytucjach, które wskaże Minister Skarbu,

2) przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty, tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za zrealizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów,

3) podejmować się kupna i sprzedaży państwowych, tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych, oraz zarządzania niemi, lecz jedynie na zlecenie osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych;

4) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych itp. dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego, oraz Banków Państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie szafach bezpieczeństwa na warunkach przez radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorentowe);

f) wystawiać przekazy i akredytywy na istytucje kredytowe, w których Komunalnym Kasom Oszczędności wolno lokować fundusz, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów, oraz w granicach funduszów posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako Komunalna Kasa Oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o Komunalnych Kasach Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wolna:

1) od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i obrotu),

2) od dodatków komunalnych do powyższych podatków,

3) od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 (pięć tysięcy) złotych (§ 53 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych Kasach Oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych, oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0.3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowanych papierach wartościowych także numerów obligacji, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w art. 2074 tego kodeksu).

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna, lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Skarbu w przypadkach określonych w 3-cim ustępie art. 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenia władzy, zarządzające, lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenia należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu (6) miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem sześciu (6) miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożona być powinna na lat 30-ci do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji, oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-szej Wojewoda, z którym

współdziała, w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka), a w instancji II-giej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom, lub postanowieniom statutu niniejszego, służy prawo władzy nadzorczej wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla Zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów.

Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech (3) miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 roku L. Sam VIII. 10/2. 30. na zasadzie art. 31 i 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38) i § 59 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44) i reskryptem z dnia 2 sierpnia 1930 roku L. Sam. VIII. 10/5. Wojewoda Krakowski zatwierdził powyższy statut Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu pilzneńskiego w Pilźnie.

Statut powyższy podaję do publicznej wiadomości.

Przewodniczący Tymczasowego Wydziału Powiatowego Starosta powiatowy: **Inż. K. Drecki.**

198.

Ogłoszenie Magistratu miasta Tarnowa

z dnia 16 lipca 1930 r.

w sprawie włóczęgostwa i wyłudzania wsparć przez Markusa Tuchferderbera.

Magistrat miasta Tarnowa donosi, że Mojżesz (Maks) Markus Tuchferderber ur. w 1898 r. w Tarnowie, syn Salomona i Ziśli, żonaty, krawiec, włóczy się po kraju i wyłudza wsparcia na rachunek tut. gminy.

Zawiadamiając o tem, proszę nie udzielać wsparć Mojżeszowi Tuchferderberowi.

Wiceburmistrz: **Hoborski.**

Ruch służbowy.

199.

A. W resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda Krakowski dopuścił pracownika kontraktowego **Bohdana Garnysza** do służby przygotowawczej na stanowiska II kat. i przydzielił do służby w Urzędzie Woj. (D. R. P.);

przyjął do służby **Dra Witolda Żebrackiego** w charakterze urz. kontr. IX st. sł. w Starostwie grodzkiem w Krakowie i **Tadeusza Stadnickiego** w charakterze urz. kontr. XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.

Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł: Juljusza Marossanyi'ego, starostę w VI st. sł. z Tarnowa do Jasła, **Stanisława Olszewskiego,** ref. VII st. sł. i kierownika Starostwa z Grybowa do Urzędu Wojewódzkiego, **Dra Konrada Dynowskiego,** starostę w VI st. sł. z Wadowic do Grybowa, **Piotra Wąsa,** starostę w VII st. sł. z Jarocina do Wadowic, **Dra Bolesława Skwarczyńskiego,** starostę w VI st. sł. z Kołomyji do Tarnowa i **Jana Pomiankowskiego,** starostę w VII st. sł. z Kolbuszowej do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie i zamianował go równocześnie referendarzem w VII st. sł.

Wojewoda Krakowski przeniósł: referendarzy w VIII st. sł.: **Witolda Chrapowickiego** z Żywca do Wieliczki, **Dra Leopolda Matuszewskiego** z Wieliczki do Żywca i prakt. I kategorji **Juljana Styczyńskiego** z Urzędu Wojewódzkiego do Chrzanowa;

przeniósł na własną prośbę w stan spoczynku **Władysława Krajewskiego,** adjunkta kancel. VIII st. sł. w Starostwie grodzkiem w Krakowie;

zwolnił ze służby z powodu przejścia do służby w sądownictwie: **Marjana Kovara,** prakt. I kat. w Starostwie w Nowym Sączu i **Marjana Piwowarczyka,** prakt. II kat. w Starostwie powiatowem w Krakowie.

zwolnił ze służby w Urzędzie Wojewódzkim **Alfreda Gerkego,** praktykanta II kategorji.

B. W resorcie Ministerstwa Skarbu.

St. dozorca celny **Zygmunt Śnieżek** został przeniesiony z Urzędu Celnego w Czarnym Dunajcu do służby w Dyrekcji Ceł w Poznaniu.

C. W resorcie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniósł konserwatora w VI st. sł. w Krakowie **inż. Jerzego Siennickiego** w stan spoczynku.

D. W resorcie Ministerstwa Poczt i Telegrafów
(w okręgu Krakowskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów).

Mianowani.

Dąbczewski Arjan, st. kontroler w VII st. sł. naczelnikiem urzędu pocztowego III kl. w u. p. Nr. 6 w Krakowie,

Leśniak Stanisław, st. asystent IX st. sł. z u. p. Nr. 14 w Krakowie kierownikiem urzędu pocztowego V kl. w Krościenku nad Dunajcem.

Unieważniono przyjęcie na praktykę:

Góralczyka Józefa w u. p. Nr. 1 w Oświęcimiu i **Ryszarda Faulhubera** zastępczej siły urzędniczej w u. p. w Krakowie.

Przeniesieni:

Marjan Burkiewicz, naczelnik u. p. IV kl. w Radomyślu Wielkim do Jaworzna w charakterze kontrolera w VIII st. sł.

Banaś Stanisław, kontroler w VIII st. sł. z u. p. w Radłowie do Wieliczki.

St. asystenci w IX st. sł.:

Janina Trochowa z Będzina do u. p. Nr. 1 w Trzebini,

Antoni Borczyński z u. p. Nr. 2 w Krakowie do u. p. Nr. 1 w Tarnowie,

Janina Cieniawowa z u. p. Myszków do u. p. Okocim,

Marja Kalmanowska z u. p. w Okocimiu do u. p. w Kętach,

Mieczysław Trawiński z Zamościa do Zakopanego,

Jadwiga Gesingowa z Trzebini do Sosnowca Nr. 1.

Asystenci w X stł sł.:

Pędziwiatrówna Józefa z Niepołomic do Będzina,

Bandurowski Tadeusz z u. p. Nr. 7 w Krakowie do u. p. Nr. 2 w Krakowie,

Dąbkowa Marja z u. p. Nr. 1 w Kielcach do u. p. Nr. 14 w Krakowie,

Michałek Stanisław z u. p. Kęty do u. p. Nr. 2 w Krakowie,

Włodzimierz Bernard asyst. poczt. z Dąbrowy k. Tarnowa do Krakowa,

Gesing Leon z u. p. Nr. 1 w Trzebini do u. p. w Dąbrowie Górniczej,

Madejówna Bronisława z u. p. Radomsko do u. p. Nr. 2 w Żywcu,

Nowosielski Mieczysław z u. p. Nr. 1 w Tarnowie do u. p. Nr. 2 w Krakowie.

Asystenci w XI st. sł.:

Helena Szeligiewiczówna z Mościc do u. p. w Niepołomicach,

Józef Droździk z Krakowa do u. p. w Tarnowie,

Kazimiera Schuchardt z Zawiercia do u. p. Nr. 1 w Oświęcimiu,

Stanisław Jarmuła z Tarnowa do Krakowa.

Praktykanci pocztowi:

Rudolf Sadowski z u. p. Będzin do u. p. Nr. 2 w Krakowie,

Mieczysław Postuła z Poronina do Krakowa 1.

Unieważniono przeniesienie Roberta Herfortha, praktykanta poczt. ze Słotwiny do Ząbkowic.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Irma Fortnerówna, kontroler z Urzędu telegraficznego w Krakowie z dniem 31. VII. 1930.

Zwolnieni:

Jadwiga Sochacka, prakt. w XI st. sł. z Urzędu Telegraficznego w Krakowie.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenie przetargu.

Urząd Wojewódzki Dyrekcja Robót Publicznych w Krakowie, Rynek — Krzysztofory, rozpisuje publiczny przetarg ofertowy na budowę: 2 przyczółków i 3 filarów mostu na Wisłoce w Łabuziu ad Pilzno w ciągu drogi państw. Nr. 11 Padew — Barwinek, z tem, że na rok budżetowy 1930/31 jest przyznany kredyt 50.000 zł.

Przetarg odbędzie się we wtorek dnia 9 września 1930 o godz. 11-tej w Oddziele drogowym powyższej Dyrekcji, w którym to czasie upływa termin składania ofert.

Oferty pisemne sporządzone ściśle według wymogów, określonych w warunkach budowy, oraz „Przepisach tymczasowych“ o oddaniu państwowych dostaw i robót według reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z 31 lipca 1928 L. XIII-396/1926, należycie ostemplowane i zaopatrzone w dowód złożenia przez oferenta w Kasie Skarbowej I. w Krakowie wadjum w wysokości 5% (pięć procent) oferowanej sumy składać należy do Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie na ręce Naczelnika Oddziału Drogowego w zapieczętowanych kopertach z napisem „Oferta na budowę przyczółków i filarów mostu na Wisłoce w Łabuziu nie otwierać przed przetargiem mającym się odbyć dnia 9 września 1930“.

Akta licytacyjne tj. plany budowy, warunki budowy i przepisy o ofertach są wyłożone dla przeglądu stron w godzinach urzędowych w Oddziale drogowym Dyrekcji Robót Publicznych gdzie będzie można otrzymać za zwrotem własnych kosztów, załączniki ofertowe.

Cementu na budowę dostarczy Kierownictwo budowy loco stacja kolejowa Czarna lub Dębica.

W Krakowie, dnia 18 sierpnia 1930.

Za Wojewodę: **Inż. Henryk Dudek,**
Dyrektor Robót Publicznych.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Krakowie rozpisuje

Przetarg

nieograniczony pisemny na serję I Robót dotyczących wyprowadzenia w surowym stanie nadbudowy gmachu Urzędu pocztowego Nr. 1 w Krakowie.

Oferty sporządzone na formularzu kosztorysu należy wnosić do Oddziału budowlanego Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie przy ul. Zacisze 5/I p. na ręce Kierownika Oddziału w zapieczętowanych kopertach wraz z poświadczeniem złożenia wadjum oraz potwierdzenia znajomości „Ogólnych warunków budowy".

Termin wnoszenia ofert, ustala się na dzień 6-go września 1930 o godz. 12-tej, o której odbędzie się rozprawa przetargowa.

Projekt, warunki ogólne i szczegółowe robót, oraz szczegółowe warunki przetargu wyłożone są do wglądu oferentów w godzinach urzędowych w wymienionym powyżej Oddziale.

Od dnia 23 b. m. można nabyć, po cenie własnych kosztów formularze kosztorysu.

Wadjum w wysokości 5% należy składać:

1) w gotówce na konto P. K. O. Nr. 402.003 Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie;

2) w książeczkach wkładkowych P. K. O. w Kasie Głównej Urzędu poczt. Nr. 1 w Krakowie;

3) w płatnych na okaziciela książeczkach wkładkowych i w papierach państwowych — akcjach Banku Polskiego odpowiadających warunkom postanowień poz. 2 i 3 Okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 10 września 1927 r. L. D. R. P. 5284/III w Kasie Skarbowej Nr. 1 w Krakowie.

Kraków, dnia 20 sierpnia 1930.

Za Prezesa: **Bartyzel,** Naczelnik Wydziału.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że w urzędzie p. t. Andrzejów k. Łodzi, powiat Łódź, oraz w agencjach pocztowych: Boryszkowce, powiat Borszczów, Butrymańce, pow. Lida, Dłutów k. Pabjanic, pow. Łask, Ihrowica, pow. Tarnopol, Poszumlańce, pow. Rohatyn, Stryhańce, powiat Tłumacz, Trzcinica k. Jasła, pow. Jasło, Topólka, pow. Nieszawa — zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

Zagubione dokumenty, które unieważnia się, zgłosili:

1) Kotoński Juljusz, Zakopane, Krupówki, książkę rejestracyjną wozu „Austro-Daimler" KR. Nr. 6534 wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie.

2) Bartosz Marcin, Jadowniki Nr. 364, powiat Brzesko, dowody tożsamości koni Serja D. Nr. 24164 i 24165.

3) Wawryka Jan, Jadowniki Nr. 95, powiat Brzesko, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 24157.

4) Szafrański Józef, Jadowniki Nr. 562, powiat Brzesko, dowód tożsamości konia, Serja D. Nr. 24179.

5) Mozdyniewicz Adam, radca budownictwa w Bochni, legitymację urzędniczą Nr. 14, wystawioną przez Urząd Wojewódzki (D. R. P.) w Krakowie.

6) Majcher Zygmunt, Siedliska, powiat Tarnów, ur. w r. 1898, książeczkę wojskową, rocznik 1898 P. K. U. Tarnów.

7) Grabiński Jakób, Gołuchowice, poczta Skawina, książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Krakowie, rocznik 1903.

8) Szczotka Jan, z Niedźwi Nr. 179, powiat Żywiec, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 155796.

9) Pęcak Maciej, Klikowa, b. st. post. P. P. w Tarnowie, legitymację emerytalną Nr. 535.

10) Bachowski Jan, post. z posterunku P. P. w Wiśniowej, upoważnienie do mandatowego karania wydane przez Starostwo w Myślenicach z dnia 12 kwietnia 1930.

11) Małecka Marja, nauczycielka w Kasince Małej, powiat Limanowa, legitymację nauczycielską Nr. 16016.

12) Wójcikówna Marja, nauczycielka szkoły powszechnej w Filipowicach, powiat Chrzanów, legitymację nauczycielską Nr. 14886, wystawioną przez Kuratorjum Okr. Szkol. w Krakowie.

13) Pogotowie Ratunkowe, Kraków, ul. Potockiego, kartę rejestracyjną Nr. 5412 samochodu ciężarowego marki „Berliet", wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie.

14) Słupski Jan, ur. w r. 1903 w Wojniczu, powiat Brzesko, książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnów.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków ulica Basztowa 22, telefon Nr 1141.

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15 go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1 50 zł. — Przedpłata na rok 1930 wynosi: roczna 16 zł., półroczna 8 zł., kwartalna 4 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przesyłać na rachunek czekowy Pocztowej Kasy Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409144. Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, ul. Zielona 7. pod kier. T. Zakulskiego. — Nr. telefonu 510.